

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lovgivningen om en Laanefond for kortfristede Prioritetslaan.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 115).

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen):

Den gældende Lov udløber med Udgangen af 1941. Det, der nu stilles Forslag om, er, at Gyldighedstiden forlænges 1 Aar, altsaa indtil Udgangen af 1942. Der har været forskellige Meninger om Nyttens af denne Lov. Forskellige Pengeinstitutter, som vi har spurgt, og ogsaa forskellige Grundejerorganisationer har nærmest ment, at Loven ikke var paakrævet. Dog er der fra anden Side, dels af Bestyrelsen for Laanefonden, dels af et af Bygningsselskaberne, udtalt Ønske om Forlængelse, ligesom der ogsaa har været fremsat Ønske om en permanent Lov paa dette Omraade eller dog en længere Gyldighedstid. Jeg har ikke ment, at Loven kunde bortfalde, og jeg har heller ikke ment, at dens Gyldighed i hvert Fald paa nærværende Tidspunkt burde forlænges ud over 1 Aar, idet jeg er af den Opfattelse, at man til den Tid kan tage Spørgsmaalet om det gavnlige og ønskelige i, at Loven faar Gyldighed over et længere Aaremaal, eventuelt gøres permanent, op til Overvejelse.

I Landstinget, hvor Forslaget har været behandlet, har det været henvist til et Udvalg, hvor man har udtrykt Ønske om en længere Gyldighedstid. Jeg har under Forhandlingen med Udvalget lovet at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse og undersøge, om det skulde være ønskeligt, om Loven blev gjort permanent. Lovforslaget er i øvrigt i Overensstemmelse med den gældende Lov, og jeg skal tillade mig at anbefale det til det høje Folketings velvillige og hurtige Behandling.

A. C. Mortensen: Det er min Opfattelse, at denne Lov har haft en ikke ringe Betydning, navnlig i den første Tid efter dens Vedtagelse, da Kurserne jo laa saaledes, at der var Mulighed for Konvertering. Der har saa været en Tid, hvor Kursforholdene gjorde det vanskeligere, men i den allersidste Tid ser det ud til, at der igen kan blive Mulighed for Konvertering. Jeg skal derfor meget anbefale Forslaget til Vedtagelse. Jeg glæder mig over Indenrigsministerens Udtalelse om, at han vil tage Spørgsmaalet,

om Loven ikke burde gøres permanent, under Overvejelse. Her er altsaa kun Tale om at forlænge dens Gyldighedstid for 1 Aar, og det sker der jo ikke noget ved, men jeg antager ogsaa, at det maa komme dertil, at Loven bliver permanent.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Krag: Den Kursudvikling, der er foregaaet for de langfristede Obligationer. Vedkommende, gjorde jo ret hurtigt den Lov, der her er Tale om, uden væsentlig Betydning. De Laanebeløb, der gik ud af Fonden, var jo ikke særlig store og er sikkert for længst helt ud indfriet. Paa den anden Side kan man jo aldrig vide, om Obligationskurserne kan føre Udviklingen i den modsatte Retning, saaledes at de Omstændigheder, som gjorde, at Loven i sin Tid blev gennemført, paa ny indtræder med de Finansierings-tab paa Byggeforanstaltninger, som man gennem Loven søgte at imødegaa, og derfor maa jeg mene, at en Fortsættelse af denne Lovgivning er ganske naturlig og, uden at man kan angive noget bestemt Tidspunkt derfor, paa ny kan blive paakrævet. Derfor kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Rasmussen (Gylling): Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, men vi vilde have foretrukket, at en Lovgivning af denne Art havde faaet noget længere Tid at løbe i end et enkelt Aar. Det er jo en Ambulancelovgivning, og saa er det ogsaa af Værdi, at den er til Stede i det Øjeblik, der er Brug for den. Jeg har imidlertid forstaaet af Ministerens Udtalelser, at man overvejer at gøre Lovens Gyldighedstid lidt længere.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 388 af 22. Juli 1940 om midlertidigt Tillæg til Borgerlig Straffelov.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 119).

Sagen sattes til Forhandling.